

Iz te stranke vsvarila je torej dr. Ploj temelj svoji slavi. Pomagal mu je pri temu seveda neprecenljivi, čeprav tudi brezobzirni njegov politični talent. Ploj je rojen politik in diplomat, ako ravno je napravil v zadnjih letih tudi mnogo taktičnih napak. Vedel si je na Dunaju že kot mlad človek velikih simpatij pridobiti. Vlada, ki ni naših južno-avstrijskih razmer nikdar poznala, napravila je iz skoraj mladeniškega Ploja nekakega „reprezentanta slovenskega ljudstva“. Kot 30 letni mo bil je Ploj že hofrat in danes je senatni predsednik pri upravnem sodišču. Vlada ga je vedno in povsod podpirala, ker je tudi on kot orodje nekake višje volje vlado podpiral. Iz tega razmerja med vlado in Plojem je sledilo seveda tudi dejstvo, da je Ploj v gospodarskem oziru za ljudstvo le toliko in le tisto dosegel, kar je potreboval za svojo osebno agitacijo. Ploj je bil torej vedno nekaki vladini komisar med slovenskim ljudstvom.

Mi in z nami pač vsi moderno misleči ljudje imamo seveda vse druge pojme o demokraciji in ljudskem zastopanju. In tudi ljudstvo dobiva druge pojme. Ravno zato je Ploj padel. Zidal je vedno le na svoj osebni vpliv in nikdar ni mislil na to, da bi svoje pojme spojil z naziranjem javnosti in političnim življenjem sploh.

Osebnih napak dr. Ploja ne bomo danes razpravljali; zlasti tistih ne, ki mu jih v slovenski in krščanski ljubezni njegov bratranec dr. Korošec očita. Omenimo le tisto, kar se zgodi politične sodbe o dr. Ploju tiče. V svoji mladosti bil je Ploj nemškega mišljenja in še pozneje se je podpisaval kot „Dr. Friedrich Ploi“. Kot Ptujčan bil je gotovo vedno vezan na ptujsko meščanstvo in klerikalni mu očitajo, da se celo na starejša leta ni slovensčine dobro priučil. Vendar pa je Ploj v zadnjih letih zašel na pot narodnjaške hujškarije. To se je izkazalo zlasti septembra meseca l. 1908, ko je Ploj zbral najgrše in najpodlejše laži o nemških izgrelih in jih podal v posebni interpelaciji državni zbornici. Takrat in tudi pozneje še večkrat je dr. Ploj dokazal, da prekosi v narodni hujškariji celo klerikalne rogovileže. Upal je pač, da se bode „narodna stranka“ razvila in mu vsvarila varno zavetišče. Zato se je razvil iz Ploja, ki je bil svoj čas narodno tolerant, nacionalni trombentar. Njegova v Ljubljani tiskana „Sloga“ je v naravnost revolver-žurnalistiškem zmislu pričela borbo proti nemštvu in si je v svoji brezvestnosti v tem oziru prvenstvo med slovensko-štajerskimi listi pridobila. Plojeva nedoslednost je tudi mnogo vzroka njegovega političnega konca. Pred 4 leti bil je kandidat klerikalne stranke in kako je ta za Ploja delala, to vemo mi, to vedo pa tudi slovenski liberalci. V politični konkurenci se je potem iz znanih vzrokov sprl z voditelji klerikalne stranke in poskušal boj na lastno pest oziroma s pomočjo nekdanj nanj tako hude „narodne stranke“. To je bila po našem mnenju za Ploja velika taktična napaka. V času vpeljave splošne volilne pravice imel je Ploj le dve poti: prestopiti v klerikalni tabor in se pokloniti ožindranem gospodstvu ali pa — odstopiti. Jurtela je bil pametnejši, ker je pravočasno odstopil. In mnogo slovenskih vodij je v pravem času spremenilo svoje liberalno „prepričanje“ v klerikalno. Ploj pa se je v neverjetni kratkovidnosti zatekel v nekdanj mu tako sovražno narodnjakarsko taborišče. Na takih napakah se je razbila Plojeva častihlepnost...

Sicer pa je v preteklem volilnem boju dr. Ploj največje politične napake napravil. Najprej je rekel, da sploh ne kandidira, potem je pustil izjaviti, da bi v slučaju izvolitve mandat ven-

darle sprejel in končno, ko je videl, da vse podira, je še enkrat „odstopil“. Tako omahljivost omeji tudi navdušenje najvernejših pristavšev. Volilci vendar niso navadna igračka, ki se ima ravnati po slučajnem razpoloženju tega ali onega možakarja! Malo resnejša in skozinskoz demagogična napaka pa je bila, da je Ploj gospodarske zadeve vedno in povsod v politične namene izrabljal. S tem se ne stori ničesar. Zadnji Plojev letak o „podpori“ je naravnost škandal in ne dela senatnemu predsedniku posebne časti. Neprijetni učinek je že to, ako se človek z vsemi kriplici potegne za mandat, kakor vtapljajoči se za slamnato bilko...

Toliko v slovo! Marsikatera grenka beseda nam sili v pero; ali pustimo, kajti dr. Ploj plačuje svoje politične grehe itak dovolj drago. Ponavljamo torej le, da je bil dr. Ploj v političnem oziru nevarni sovražnik in da je vsled tega skrajni čas, da je za vedno — odstopil!

O kompromisu * * * blebetoja nekateri ljudje, ki slišijo travo rasti. Pravijo, da smo se mi s klerikalno stranko gledé ožje volitve zmenili in da smo podpirali Breščiča. Pribijemo, da o kakem kompromisu s klerikalno stranko in „Štajercem“ stranko sploh govora ni. Vodstvo naše stranke je izdalo za ožjo volitev v 26. volilnem okraju parolo, da se naj naši pristavi volitve vzdržijo. Mi se nismo mogli ogrevati za duševnega revčka Breščiča; ali tudi za senatnega predsednika dr. Ploja se nismo mogli navduševati. Dr. Ploj je v naših vrstah izgubil vse simpatije, odkar je zašel na pot narodne hujškarije in odkar je celo gospodarske zadeve za to nesrečno politiko izrabljal. Ploja našim volilem tudi že zaradi tega nismo mogli priporočati, ker je „Štajerc“ vedno stal na stališču, da naj kmet kmeta voli. Z eno besedo torej: Breščič nismo marali, Ploja nismo smeli in mogli priporočati, torej smo rekli našim volilem, da naj raje doma ostanejo. Mislimo, da je to naša stališče popolnoma pravilno.

Živio Srbija! Prvaki vedno tajijo veleizdajalske svoje srčne želje. V razburjenosti pa jim dajo vendar dostikrat duška. Tako se je n. pr. na našem shodu v Slivnici odlikoval neki kmetški fant Komar, ki je v sorodstvu s klerikalnim poslancem Pišekom. Ta zapeljani in nahujskani fantič se je spozabil tako daleč, da je opetovano javno in glasno zaklical: „Živio Srbija!“, da se je uvela proti zasleplencu sodnijska preiskava in bode bržkone hudo kaznovan. Največjo kazen zasluži seveda tisti, ki so to neumno srbofilsko hujškarijo tukaj uvedli. Komur se na Avstrijskem ne dopada, ta naj bi pobral šila in kopita in naj bi se odpotil tja čez mejo v blaženo deželo kraljemorilcev. Mi takih ljudi ne potrebujemo!

V sv. Trojici slov. gor. dobil je naš kandidat Girstmayr 34 glasov, klerikalni Roškar pa le 29, vkljub temu da je že v klostru 10 klerikalnih glasov. V Oseku dobil je Girstmayr 38, Roškar pa 14 glasov. Ta občina se je torej posebno pridno držala. V Zgornjem Porčiču dobil je Girstmayr 17, Roškar pa 22 glasov. V Senarski Girstmayr 30, Roškar 32 glasov, v spodnjem Porčiču pa Girstmayr 7, Roškar 20 glasov. V celi fari ostali smo torej naprednjaki s 126 glasovi

Ženitev v cesarjevi hiši.

Iz mesta Viareggio prišla je novica, da se je tam prihodnji prestolonaslednik avstrijski, nadvojvoda Karl Franc Jožef zaročil s princesinjo Zita iz Bourbona-Parma. Zaročenec je za sedanjim prestolonaslednikom Franc Ferdinandom prvi pretendent na habsburški tron; po smrti Franca Ferdinanda postal bi torej on avstrijski cesar. Zaročenec je sin nadvojvode Otona in šteje danes 24 let, medtem ko je nevesta šele 19 let stara. Ona je hčerka vojvode Roberta iz Bourbona-Parme in portugalske infantinje Marije Antonie.

v večini. Delajmo najprej in prihodnji bo uspehi še lepši!

Toča, ta grozna šiba božja, obiskala je že prelepe slovenske gorice. Dne 8. t. n. divjala nevihta s točo in je zlasti občine Osnovno, Cogetnice hudo prizadela. Oškodovanih je okroglo 20 posestnikov. Upajo da bode novo izvoljeni poslanec Roškar dolžnost storil in takoj na to deloval, da vzbogim kmetovalcem hitro in izdatno pomoč. To je Roškarjeva sveta dolžnost. Ali tudi prosimo mila srca, da naj s prostovoljnimi rovi, ki se bodejo ev. v našem listu izkaz nesrečnejšem pomagajo. Vsak donesek je došel in naj se pošlje ali upravi „Štajerca“ pa g. Ferd. Gollob v Sv. Trojici v slovenskih goricah.

Watzlawek zopet tepen. Kakor znano, daja neki R. Watzlawek v Celju listič, ki sicer v nemščini pisan, ki pa je prvaško tak, kakor da bi bil v nemščini. Watzlawek bil je že večkrat tepen, ker je v tem listu raznim osebam čast krade. Te dni je ta revolver-žurnalist zopet nek obrtnika žalil. Ta pa je fanta na cesti postal preklotal!

Obsojeni klerikalci. Ob času občinskih liter v Zichah so klerikalni hujškači fantazirali, da bi se jim dalo zvesti. Okroglo deset fantalinov po volitvah sklenilo, da napade in pretepe predna volilca Antona Rataja in Franca Valj. Oboroženi s poleni so to tudi res storili. Klerikalni način in v prav klerikalni krščanski ljubezni so napadli omenjena naprednjaka, pretepli in hudo ranili. Vsled tega so se in ti razbojniki pred sodnijo zagovarjati. Pri sodnji v Celju so bili obsojeni: Franc Lesar var na 7 mesecev težke ječe, Anton Marja in Alojz Pahole vsak na 4 mesece, Ant. Robar na 5 mesecev težke ječe, Jan. Ulčnik pa na 6 mesecev strogega zapora. Upamo, da bodo zapeljani divjaki zdaj mirno in ne poslušali več prvaških hujškačev, ki znajo vedno sami skriti, medtem ko drugi nesrečo ženejo!

Zaprl so Jožefa Rateja iz konjiške okolišar zaradi raznih večjih tatvin.

Grozni zločin. 16 letni hlapec Johan Pavu v Mariboru izvršil je nad 5 letno deklico zločin. Oskrumbe in poizkušene umora in je postal proti spodnji Pulska vi zbežal. Zločinec ima v Mariboru v svoji hiši, kjer je bil zločin, v svoji hiši, kjer je bil zločin, v svoji hiši, kjer je bil zločin.

Povozil je voz v Mariboru 69 letno Bednar. Starka pridobila je take notranje škodbe, da je v bolnišnici umrla.

V kleti stepla sta se v Mariboru dva Pavu in Kristl. Zadnjemu je bilo v prebribo zlomljeno.

Ponarejeni denar, zlasti 5 kronski tudi se zopet na hrvaški meji zlasti pri Brezici pojavlja. Torej pozor!

Očeta okradel. Šolar Stangl v Trbovljah ukradel je svojemu očetu 120 K. Denar je s svojim osebom razdelil. Govori se, da se je bil k tatvini navodilo.

Hitra kazen. V Šoštanju zabodel je Ramšak tovariša Antona Sropnik in ga smrtno nevarno ranil. Vsled tega sta dva delavca Ramšaka hudo pretepla in ga orožnikom oddali.

Vlom. V Zgornjem Sušlju pri Brezici v vromil v klet posestnika Balona in ukradel 280 l vina ter več posode. — Rudar Stran v Trbovljah pa je vromil pri Plazniku v Trbovljah in ukradel 50 K denarja.

Slepar. Po spodnjem Štajerskem se

Erzherzog Karl Franz Josef Prinzessin Zita v. Bourbon-Parme zur Verlobung am Wiener Hofe.

Dama

ki drži kaj na zdravo negovanje kože, ki hoče zlasti pege odstraniti ter mehko, nežno kožo in beli teint dobiti in obdržati, umiva se edino z „Steckenperferd“ lilijanim mlečnim milom (znamka „Steckenperferd“ od Bergmann & Co. Teicheln a. E. Kos za 80 h se dobi v vseh apotekah, drogerijah in trgovinah s parfomom itd.

Vaše zdravje

dobite! Vaša slabost in bolečine izginejo, Vaše oči, živci, mišljni in žile bodejo krepki. Vaše spanje zdravo, zopet se dobro tite, ako rabite pravi Felleriev fluid z. zn. „Elsaffluid“. Poiskunsi tuat 5 K franko. Izdelovalec samo apotekar E. V. Feller, Stubica, Elsaplatz, šte. 241 (Hr.)